

Aki örökbe fogadott egy kis falut

Riport Pék Lászlóval, Zirc egykori főkertészevel

„Nem tud közösség nélkül létezni. Ha még sincs közösségben, akkor az utcán látni, vagy az utcasarkon beszélgetni, mert mindig kell valakihez szólnia, neki mindig mennie kell...”

Pék Lászlóról mondta ezt egy önkormányzati képviselő. Volt egy időszak, amikor sajnos alig láttuk az utcán. Nem tudott úgy menni, ahogy szokott. Lábműtéte közbeszólt. Bár a fájdalmak nem múltak el, Laci visszatért a város „vérkeringésébe”. Vár rá egy újabb műtét. Meglátogattuk előtte. Ilyenkor sok mindenről szó esik, így arról is, hogyan kezdődött egy kertészi pályafutás...

– Gyerekkoromba közös udvarban laktunk egy öreg nénikével. A templomot díszítette, virágokat vitt az oltárra, fehér csillagvirágokat. Segítettem neki. Azt mondta: gyerek, neked kertésznek kell menni, mert akármit ültetsz, minden megered.

Pék László zirci születésű, de iskoláit Fejér megyében végezte. Móron érettségizett egy gimnázium és szakközépiskolában, ahol szőlészetet, borászatot és kertészetet lehetett tanulni.

– Nagyon örültem, hogy felvettek, mert ehhez vonzódtam. Az érettségi után azonban nem tudtam elhelyezkedni. Szőlész-borász gyakornokként alkalmaztak volna Móron, de én Zircre szerettem volna jönni.

Kezdetben nem a szakmájában dolgozott. A vegyesipari KTSZ faipari részlegén ajánlottak neki munkát. Fűrészporthordó lett. 1969 őszén bevonult katonának. A kétéves pápai szolgálat alatt egészségügyi képesítést szerzett mint felcser, s mint orvos-írnök.

Kertészkedni a „rózsák városában”

Újra hazatért, s újra nem akadt munka. Kertész szemmel tekintett szeretett szülőhelyére:

– Szép volt Zirc. Nem volt olyan utca, ahol ne lett volna virág. Ha megállt valaki a település bármelyik pontján, mindenhol virágot látott. Horváth Nándor volt akkor a kertész, nagy nehezen felvettek mellé segédnek. Fásítási, parkosítási, köztisztasági feladataink voltak. Amikor Nándor bácsi nyugdíjba vonult, kineveztek főkertésznek. Hozzám tartozott két kertész, négy utcaseprő, két virágbolt. Nagy tömegben állítottunk elő árvácskát, muskátlit, zöldségpalántát. Koszorúkat készítettünk. A templomudvar rózsakertjét is mi gondoztuk. Zircet a rózsák városának hívták. Kaposvár volt a virágok városa, Zirc a rózsaké.

– *Miért épp a rózsák?*

– Nagy divat volt akkor. Most reneszánszát éli, kisebb települések is rózsásítanak.

Hogy hová tűntek a zirci rózsák, arra inkább egy oknyomozó riportban kellene keresni a választ. Már nem Pék László volt a főkertész, amikor kihaltak. Őt ugyanis meghívták egy Zircen induló gazdaasszony-képzőbe szakoktatónak. Kertészeti alapismereteket tanított. Ők állították össze az ország majdnem összes gazdaasszony-képzőjének a tanmenetet. Közben újabb képesítéseket szerzett, elvégzett Veszprémben egy idegenvezetői tanfolyamot. Bejárta szinte egész Európát. Aztán egyszer csak megszűnt a gazdaasszony-képzés Zircen. Lacinak szerencséje volt, mert a város éppen akkor írt ki egy pályázatot kertész posztra. Elnyerte öt évre, és rögtön munkához látott, hogy a rózsátlanul maradt Rózsák Városa újra a rózsák városa legyen.

Tett egy fogadalmat: ahány lakója van Zircnek, annyi rózsát fog pótolni.

Sorolja a virágosított közterületek neveit, s meg is jegyzem, egyszerűbb lenne, ha azokat a helyeket sorolná fel, ahol nem volt virág...

Termékeny volt ez az időszak: benevezett a „Virágos Magyarországért” versenyre, ahol rendre oklevéllel díjazták Zircet. Újra elkezdte a „Virágos Zircért” mozgalmat, amely csak tavaly maradt el a betegsége miatt. Kapcsolatba került a Bálint gazda néven ismert dr. Bálint Györggyel, aki járt Zircen, meg is választották városunk tiszteletbeli, örökös főkertészének.

Pék László zirci kertészi pályafutása az öt év lejártával véget ért, új munka után kellett néznie. Tájégonnoki és gyermekfelügyelői képesítésekkel bővítette szakmáinak hosszú sorát, s dolgozott is ezekben. Nagy kedvvel írta össze Zirc és környékének öreg gyümölcsfáit, arra pedig egy féltve őrzött levél a példa, hogy a gyerekek mennyire szerették őt a zirci gyermekotthonban... Fél évig volt Veszprém főkertésze, majd a szakképző iskolából ment nyugdíjba öt évvel ezelőtt.

A metszőollót nem rakta le végleg. Települések kéri ki a szakmai véleményét virágosítási mozgalmaikban, segít rendbe tenni a Szent Bernát Idősek Otthonának udvarát, egyedülálló alkotása az apátsági templomot ábrázoló formabokor, melyet lehet látni a Borzavári útról.

Nyugdíjas éveiben aktívan alkot tetőtéri "műhelyében". Itt őrzí összes festményét, és egy képet a harmincas évekből, melyet édesanyja ácseszéri szülői házában találtak

Az elmúlt évben hátráltatta a betegsége abban, hogy végigjárja a várost, így elmaradt a „Virágos Zircért” mozgalom. Képviselősége idején mindig támogatta a rendezvényt tiszteletdíjával, s azon volt, hogy minél értékesebb tárgyakkal tudják megjutalmazni a portájuk szépítésén fáradozókat. Reméljük, idén engedi az egészsége, hogy útra keljen, s újabb virágos szigeteket fedezzen fel...

Képes erdélyi történetek

Örökbe fogadott egy kis falut

Büszke arra az oklevélre, mellyel Barót polgármestere tüntette ki munkásságáért az erdélyi településsel ápolott testvérvárosi kapcsolat húszéves évfordulóján. Sokszor járt Székelyföldön, egyszer Bodosra is eljutott. Bodos ugyanolyan városrésze Barótnak, mint Zircnek Kardosrét – magyarázza. Azt mondja, annyira megbújik a hegyek mögött, hogy még a németek sem tudták bevenni a második világháborúban. Kőművesek, gyümölcsnemesítők lakták a jelenleg mintegy százötven lelket számláló kis falut. A zirci vendég ottjártakor megérdeklődte a református lelkésztől, hogy mire lenne szükségük. A válasz az volt, hogy mindent szívesen fogadnak. Azóta többfordulónyi adományt szállítottak Bodosra, elektronikai berendezésekkel, ruhaneművel, írószerral segítették a lakosságot. „Fogadj örökbe egy határon túli magyar falut!” – szól a Sümegiek a Nemzetért Egyesület felhívása. Laci ezen már túl van, vagy húsz évvel ezelőtt „gyámsága alá vette” a világ elöl elbújó falucskát.

A Mikulás különleges botja

40 éve járja Zircet egy Mikulás. Bakolum (pásztorbot) van nála, ahogy Szent Miklós püspöknél. Erdélyből, az örökbe fogadott Bodosról származó kis csengettyű díszíti...

„Nem tud közösség nélkül létezni”

Két közösség nagyon közel áll hozzá. Szinte második családjaként tekint a Zirci Városi Vegyeskórusra és a Zirc Városi Nyugdíjasklubra. Hosszú időn keresztül tagja volt az énekkarnak, manapság pártolóként, patronálóként van jelen az életükben. Új, egységes, saját maga által tervezett ruhába bújtatta az énekeseket, s évről évre szervezi, támogatja a kórustalálkozókat. A jubileumi ünnepségen nem tudott ott lenni, mert éppen a kórházi ágyat nyomta. A kórustagok azonban meglepték: felhívták telefonon, s azon keresztül énekeltek neki... Szeret járni a zirci nyugdíjasklubba, azt mondja, szüleit látja az idősokban. Büszkén mutatja a meghívót, melyet a klub farsangi mulatságára kapott. Több mindent megvalósítottak együtt: segítettek a nyugdíjasok a szintén Pék László ötlete nyomán indult városi

nagykarácsony lebonyolításában, sok éven át takarították a Pintérhegyi Parkerdőt. Mindig együtt köszöntötték a tavaszt, a természet virágba borulását...

Pék László fényképalbumából
(Az olvasóra bízuk riportalanyunk azonosítását a felvételeken.)

Amikor még tagja volt a kórusnak

Megjött a húsvéti nyúl (1981)

Régebben a Mikulással maci ment a krampusz helyett...

Kelemen Gábor